

תיק מס' : 2303/04

תאריך : ל' אב, תשס"ו
24, אוגוסט 2006

ת/24 עמי 1 שורה 13

"למה בבקשת שחילמי המשא יבוא איתך? מה הסיבה?
כדי שייבוא אותי לעלי ג'ערה בתמי לחילמי ואמרתי לו שבזוזת השם עלי ג'ערה יועז
בבוקר לעשות פיגוע התאבדות ושיבוא אותי אליו ואז חילמי אמר לי שיש לו אוורחים
והוא עסוק".

ת/23 עמי 2 ועמי 3 4-5

"מה שני רוזה להוסיף עבשינו זה שבבוקר אחרי שעלי ג'ערה יצא לפיגוע התקשר
אלי חילמי המשא בערך בשעה 00:30-09:00
בבוקר ושאל אותו מה עם עלי אמרתי לו שהבוחר יצא לעבודה אותו זה שוב התקשר
אלי חילמי וסיפר לי שסיפר בחזרות שהיה פיגוע התאבדות בירושלים ולמהות
סיפר לי חילמי שהה טאבוד (מסדו בוקר א"ז) בבית לחם במרכז המשטרת וחיפשו
את עלי ג'ערה וחילמי לא סיפר להם כלום "

שלישית בדיקת עדות הנאים בפני בית המשפט והשוואה עם הראיות
האחריות שהוגשו בהסכם (ת/23, ת/1, ת/2) מראה כי אין הגרסה
אותה גרש הנאים מתיישבת או מפרשת את סדר הדברים באופן המיטיב עם
הנאים הנאים אינם מצליחים לישב את הסתריות עם אמרותיו שלו או עם
אמרות אחמד צלאח בקשר אליו, לגבי אמרות צלאח שהוגשו בהסכם לא עלתה
כל הסתייגות. משעה שקשר צלאח את הנאים כאיש שהביא אליו את
המתאבד, עקב אחרי התקדמות הפיגוע, קיבל הודעה ערבית לפניו, והודיע כי חיפה
על המתאבד במקום עבודתו בבוקר שלמחרת – הרי עדות הנאים אשר אינה
מסבירה דבר מכל אלה ומיחסת חזרות תמיימה לחלוון אינה יכולה לעמוד עוד.
יוטר מזה דברי הנאים בבית המשפט עשויים לשמש אף חיזוק לדברי אחמד
צלאח באשר הוא מאשר בהם את היכרותם הקדומה, את קניית מלח הלימון
בצווונה את מסירתו עם צלאח לאחר שאוינו הכוו בשמו.

רביעית: עליה אמרות אחמד צלאח שחילמי המשא ידע מתחילה ועד לסוף
שלבי ג'ערה עומד לבצע פיגוע התאבדות בהחינתו אמרות צלאח.

הנאים היה זה שגיסס את עלי לפיגוע התאבדות וקיים בין ובן אחמד צלאח
ומכאן שמשיו מעדים על יסודות הידיעה והחפש בתוצאת הטענה המוני.

יש לזכור כי הנאים שידע ערבית לפני הפיגוע על הכוונה לבצע את הפיגוע אף
חיפה על המתאבד במקום עבודתם המשותף ברש"פ.

הנאים, לא די שלא ניתק עצמו מהקשר לטענת הסניגור אלא יכול היה אף
למנוע את תוצאת הפיגוע אם מדווח למפקדיו ברש"פ את עילת נפקודתו של
עלי ג'ערה ממשדר הבוקר.

תוספת ראייתית: אף שאין בכך צורך הרי אמרותיו של הנאים ת/1 ות/2
מחזקות את ת/23 ו- ת/24 אמרותיו מספר הנאים שעלי ג'ערה שעבד עימיו
ברש"פ סיפר לו שהוא רוצה לעשות פיגוע התאבדות והוא זה שהוליך אליו את
 אחמד צלאח אשר ביקש לו קורבו.
אצטט לעניין זה דוקא את ת/1 שאליה הפנה הסניגור וביקש בעבורה
להתעלם מת/2.

תיק מס' : 2303/04

תאריך : ל' אב, תשס"ו
24, אוגוסט 2006

ת/1 עמי' 2 שורה 5

"דיבר איתי אחמד אל עזה ואמר לי שאחפש לו מישחו שדוצה לעשות פיגוע התאבדות או פגועי ידי ואני שמעתי את עלי ג'עארה הרבה פעמים שדייבר עם האנשיים ולכולם סייר שהוא דוצה לעשות פיגוע התאבדות ואני ידעתי שהוא איש מסכן והוא היה עובד גם במשטרת הפלשתינית"

מכאן אנחנו למדים שהנאש שנדיל היטב בין "פיגועי רייני" ו"פיגועי התאבדות" וכך אין יסוד להבחנה אותה מציע הסניגור אשר הזמין אותנו לדון את הנאש על יסוד דבריו בת/1 בלבד גם לשיטתו נעשה על ידי הנאש בידיעה מלאה שידוך בין מותכנן הפיגוע לבין האיש המסקן (גם לדבריו!) שהוא אמרו לשמש כמרועם – אדם לפיצה.

כך או כך בת/2 אשר הוגשה גם היא בהסכם מלאה מפרט הנאש עמי' 2 שורה 9

"עליהם אמר לי כי דוצה חגורת נפץ בבזזה כדי להרוו את העולם ואנו לאחר שדיאתי כי עלי מוכן מבחינה نفسית לפיגוע העברתי אותו לאחמדabo עידב..... ושבוע לפני הפגיעה יצאת עמו אחמדabo עידב לבית לחם ושם קיימו 7 ק"ג מלח לימון וארבע בטריות ונשענו לדוחא שם אחמד מסר את החומרים לזאהר בעוד אני ממתיין ברכב ואחמד אמר לי כי לאחר הפגיעה יכיד לי את זאהר מקדיא שמכין את המטען ואת מהCMD מעאלי שתפקידו להוביל את המתאבדים"

דברים אלה, מගלים ידיעת התוצאה ופעולה למען תוצאה שהנאש חף בה ללא ספק כשותף מלא בביצוע הפגיעה תוך שהוא מנצח בזודען את מצבו הנפשי הקשה של עלי ג'ערה ומשתמש בו לשם קידום תוכנית של פיגוע נפץ ורף מלחפה על הפגיעה ויזמיו תוך מעילה בתפקידו ברשי"פ ובחובות שהוא לו כלבוש מדים.

לא די בזאת שהוא אכן יסוד נפשי של כוונה רצנית אלא יסוד עובדתי של שליטה מלאה בכל שלב, מוקב וידעה בכל שלב ויכולת להפסיק את מעשה הטבח המתוכנן ע"י מעשה פשוט של דיווח למומוניים.

הנאש לא עשה כן ובכך שימש כחוליה הכרחית שלבעדיה אין בביצוע הפגיעה ונintel חלק חשוב בזודען ובכוונה בכל שלבי תכנונו וביצועו של הטבח ואף מנע את סיכולו של הטבח תוך שהוא מלחפה על עלי ג'ערה. הנאש הינו חלק בלתי נפרד מהמגעל הפנימי של ביצוע העבירה ומכאן שיש להרשיוע כשותף מלא לביצוע ולא כמסייע.

העליה מן המקובץ הוא שביקשתי לי ספק בכוונות הנאש ולא מצאתיה.

אני מציע לחבריו להרשייע את הנאש כשותף בעבירות המוחוסות לו.

ג. פרטי אישום 16: (החזקת אמל"ח – החזקת אקדח וכדרוי רובה בשנים 2001-2002)

טענות התביעה: התביעה מבססת את טענתה להרשות הנאש על אמרתו בת/2 בלבד.

טענות ההגנה: ההגנה לא טענה דבר בנוגע לאיושם זה.

דיון:

תיק מס': 2303/04

תאריך: ל' אב, תשס"ו
24 אוגוסט 2006

ראייה מרכזית: הראייה המרכזית לאישום זה הינה אמרת הנאשם ת/2 אשר הוגשה בהסכם ללא הסתייגות בעמ' 2 החל משורה 19 מTARGET הנאים את פעילותו באקדח ובכדורים באופן שאינו מותיר כל מקום לספק בדבר החזקתו בנשך ובת חמוץ האמורים בכתב האישום.

תוספת ראייתית: התוספת הראייתית לאישום זה היא המניעות הנאים מהתיחסות כלשהי לעובדותיו בנסיבות קירתו הראית והנגדית, משבחר הנאשם להעיד הרי העדר התיחסות לפרט כמהו כתוספת ראייתית המהווה דבר מה נוסף.

התוצאה היא שאני מציע לחברו להרשיע את הנאשם בפרט אישום זה.

ד. העולה מן המקובל

אני מציע לחברו להרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

(1) גרים מות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה ושומרין) (מס' 378), התש"ל – 1970.
 (אחת עשרה עבירות – אחד עשר נrzחית)

(2) ניסיון לגרימת מות בכוונה עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה ושומרין) (מס' 378), התש"ל – 1970 ולפי סע' 19,20 לצו בדבר כליל האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), תשכ"ח – 1968.

(3) הנחת פצצת עבירה לפי תקנה 58(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(4) חברות בהתחדשות בלתי מותרת עבירה לפי תקנה 85(1)(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(5) ירי לעבר אדם או מקום שבמי אדם עשויים להימצא בו עבירה לפי תקנה 58(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

האב"ד רס"ן יאיר תירוש והשופט רס"ן זאב אפיק

אנו מסכימים.

ניתן והודיע היום, 24/08/06, בפומבי ובמעמד הצדדים.

